

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące dwa zarzuty:

- A. Sąd dopuścił się błędu poprzez:
- niewysłuchanie rzecznika generalnego, lub
  - niewezwanie przedstawicieli wnoszącego odwołanie do zajęcia stanowiska w przedmiocie tego, czy należy otworzyć procedurę ustną, lub
  - otwarcie procedury ustnej w przedmiocie tego, czy wniosek o stwierdzenie nieważności jest bezprzedmiotowy.
- B. Sąd błędnie ustalił, że skarga o stwierdzenie nieważności nie mogła przynieść istotnej korzyści wnoszącemu odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — SFIR przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-187/12)

(2012/C 194/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytanie prejudycjalne

Czy całkowity demontaż urządzeń produkcyjnych cukru, izoglukozy i syropu insulinowego zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006⁽¹⁾, względem którego rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006⁽²⁾ ustanawia zasady wykonania, należy rozumieć w ten sposób, że urządzenia podlegające demontażowi obejmują wyłącznie urządzenia konieczne do produkcji, jak wyraźnie stanowi wskazany art. 3 rozporządzenia Rady, zgodnie z którym należy dokonywać interpretacji rozporządzenia Komisji pod rygorem nieważności tego ostatniego rozporządzenia. W rezultacie, czy zgodnie ze wskazanym art. 3 rozporządzenia Rady nr 320/2006 i art. 4 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 urządzenia podlegające demontażowi obejmują wyłącznie urządzenia przeznaczone do produkcji cukru, izoglukozy i syropu insulinowego jak też inne urządzenia w rozumieniu wskazanego art. 4 lit. c) rozporządzenia nr 968/2006, w tym urządzenia do pakowania, które są niewykorzystywane lub są przeznaczone do demontażu i usunięcia ze względu na ochronę środowiska tak że urządzenia niezwiązane z produkcją cukru, izoglukozy i syropu insulino-

wego, które nie pozostały niewykorzystane, lecz są używane do innej działalności — tak jak w niniejszym przypadku do pakowania — i które nie podlegają demontażowi ze względu na ochronę środowiska mogą zostać zachowane, gdyż nie są objęte obowiązkiem demontażu, o którym mowa we wskazanych rozporządzeniach wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Italia Zuccheri SpA i CO.PRO.B przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-188/12)

(2012/C 194/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Italia Zuccheri SpA i Cooperativa Produttori Bieticoli rl (CO.PRO.B)

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r.⁽¹⁾ i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r.⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „urządzenia produkcyjne” nie obejmuje urządzeń wykorzystywanych przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży i że w rezultacie w przypadku urządzeń takich jak silosy konieczne jest przeprowadzenie analizy w każdym pojedynczym przypadku w celu zbadania, czy wskazane urządzenia są związane z „linią produkcyjną” bądź też czy związane są one z działalnością inną niż produkcja;
- W szczególności, czy art. 4 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że urządzenia — takie jak silosy — wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru wyłącznie dla potrzeb jego sprzedaży, niezależnie od procesu produkcji stanowią część urządzeń, o których mowa we wskazanym artykule lit. c), a nie w jego lit. a) i b), zgodnie z treścią i celem rozporządzenia nr 320/2006 i rozporządzenia nr 968/2006, a w szczególności motywem 4 tego ostatniego;

- 3) Ponadto, czy w świetle art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. oraz nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. jest nieważny, jeżeli interpretuje się go w ten sposób, że urządzenia, o których mowa w jego ust. 1 lit. a) i b) obejmują również urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży zważywszy, że celem założonym w rozporządzeniu nr 320/2006 jest ograniczenie zdolności produkcyjnej cukrowni a nie wykluczenie możliwości działania w sektorze samej sprzedaży produktu z wykorzystaniem cukru uzyskanego z tytułu kwot produkcji w ramach innych urządzeń lub cukrowni;
- 4) Wreszcie, czy w każdym razie art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) [nr 968/2006] z dnia 27 czerwca 2006 r. są ważne w świetle nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, jeżeli interpretuje się je w ten sposób, że pojęcie „urządzenia produkcyjne” lub pojęcie „bezpośrednio związane z produkcją” obejmują urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży.

(¹) Dz.U. L 58 s. 42.

(²) Dz.U. L 176, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Eridania Sadam SpA przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-189/12)

(2012/C 194/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eridania Sadam SpA

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. (¹) i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. (²) należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „urządzenia produkcyjne” nie obejmuje urządzeń wykorzystywanych przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży i że w rezultacie w przypadku urządzeń takich

jak silosy konieczne jest przeprowadzenie analizy w każdym pojedynczym przypadku w celu zbadania, czy wskazane urządzenia są związane z „linią produkcyjną” bądź też czy związane są one z działalnością inną niż produkcja, taką jak pakowanie;

- 2) Ponadto, czy w świetle art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. oraz nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. jest nieważny, jeżeli interpretuje się go w ten sposób, że urządzenia, o których mowa w jego ust. 1 lit. a) i b) obejmują również urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży zważywszy, że celem założonym w rozporządzeniu nr 320/2006 jest ograniczenie zdolności produkcyjnej cukrowni a nie wykluczenie możliwości działania w sektorze samej sprzedaży produktu z wykorzystaniem cukru uzyskanego z tytułu kwot produkcji w ramach innych urządzeń lub cukrowni;
- 3) Wreszcie, czy w każdym razie art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) [nr 968/2006] z dnia 27 czerwca 2006 r. są ważne w świetle nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, jeżeli interpretuje się je w ten sposób, że pojęcie „urządzenia produkcyjne” lub pojęcie „bezpośrednio związane z produkcją” obejmują urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży.

(¹) Dz.U. L 58, s. 42.

(²) Dz.U. L 176, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-198/12)

(2012/C 194/23)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf, O. Beynet, S. Petrova)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 14 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (¹), polegającym na udostępnieniu wszystkim użytkownikom możliwie maksymalnej zdolności i w szczególności usług wirtualnego przesyłu gazu w odwrotnym kierunku;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.